

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

RMSP - 126/2019/WPL

Warszawa, dnia 3 kwietnia 2019 r.

Pani

Jadwiga Emilewicz

Minister Przedsiębiorczości

i Technologii

Plac Trzech Krzyży 3/5

00-507 Warszawa

Szanowna Pani Minister

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 marca 2019 r. znak: DDR-V.0210.1.4.2019, przekazujące do zaopiniowania *projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych* (numer w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UD494), w załączeniu uprzejmie przekazuję w formie tabelarycznej uwagi Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców do przedmiotowego projektu.

2 sygnalizacje uwagi
Adam Abramowicz

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Załącznik:

- tabela z uwagami.

Uwagi do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy	Podmiot zgłaszający	Uwaga
1.	Art. 2 pkt 1	Rzecznik MŚP	<p>Dotyczy zmiany art. 22¹ Kodeksu cywilnego poprzez dodanie do niego § 2 obejmującego ochroną konsumencką przedsiębiorców będących osobami fizycznymi. Jest to niewątpliwie rozwiązanie w dobrym kierunku. Wydaje się jednak zasadne doprecyzować, co ustawodawca rozumiemy przez pojęcie czynności zawodowych wynikających w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej udostępnionego na podstawie przepisów o CEIDG, aby na tym tle nie było sporów (czy to jest tylko główny przedmiot działalności według PKD czy też inny, nie będący głównym przedmiot działalności również wpisany co CEIDG).</p> <p>Wydaje się również zasadne ograniczenie kręgu podmiotów korzystających z ochrony konsumenckiej do mikroprzedsiębiorców. Co prawda, zdecydowana większość podmiotów wpisanych do CEIDG to właśnie mikroprzedsiębiorcy, tym niemniej objęcie nią choćby formalnie również dużych przedsiębiorców może prowadzić do wypaczenia idei objęcia ochroną konsumencką drobnych przedsiębiorców. Natomiast w celu ułatwienia korzystania z nowych rozwiązań w tym zakresie proponuje się dopisać do projektowanego przepisu zdanie drugie zawierające domniemanie prawne, że przedsiębiorca wpisany do CEIDG jest mikroprzedsiębiorcą. Przykładowo, treść zdania drugiego mogłaby mieć następującą treść: <i>„Domniemywa się, że przedsiębiorca objęty ochroną, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest mikroprzedsiębiorcą.”.</i></p>
2.	Art. 3	Rzecznik MŚP	<p>W zakresie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360 ze zm.) Rzecznik MŚP proponuje wprowadzić dodatkowo następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 398¹:</p> <p>a) § 1 otrzymuje brzmienie: <i>„§ 1. Od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie strona, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka lub Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”,</i></p> <p>b) § 2 otrzymuje brzmienie: <i>„§ 2. Wniesienie skargi kasacyjnej przez stronę wyłącza - w zaskarżonym zakresie - wniesienie skargi kasacyjnej przez Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.”;</i></p>

		<p>2) w art. 398³ § 2 otrzymuje brzmienie: <i>„§ 2. Prokurator Generalny może oprzeć skargę kasacyjną na podstawach określonych w § 1, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego, Rzecznik Praw Obywatelskich - jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, Rzecznik Praw Dziecka - jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka, a Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców – jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw przedsiębiorców w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz.U. poz. 648).”;</i></p> <p>3) w art. 398⁵ § 2 otrzymuje brzmienie: <i>„§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka i Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wynosi sześć miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, a jeżeli strona zażądała doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem - od chwili doręczenia orzeczenia stronie.”;</i></p> <p>4) w art. 398⁷ § 1 otrzymuje brzmienie: <i>„§ 1. Strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi. W razie wniesienia skargi kasacyjnej przez Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców odpowiedź na skargę mogą wnieść obydwie strony.”;</i></p> <p>5) art. 398¹⁸ otrzymuje brzmienie: <i>„W razie wniesienia skargi kasacyjnej przez Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców koszty procesu w postępowaniu kasacyjnym podlegają wzajemnemu zniesieniu.”.</i></p> <p>Uzasadnienie: Powyższe zmiany wynikają z potrzeby uzupełnienia kompetencji Rzecznika MŚP oraz korelują z zaproponowanymi zmianami w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. 648) w uwagach do art. 71 projektu ustawy. Zaproponowana zmiana w Kodeksie postępowania cywilnego (dalej: Kodeks) rozszerza o Rzecznika MŚP katalog podmiotów uprawnionych, co do zasady, do wniesienia do Sądu Najwyższego skargi kasacyjnej od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. W obecnym stanie prawnym takie uprawnienie przysługuje wyłącznie stronie, Prokuratorowi Generalnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich (dalej: RPO) oraz Rzecznikowi Praw Dziecka (dalej: RPD). Jednocześnie zgodnie z przyjętymi w Kodeksie zasadami wniesienie skargi kasacyjnej przez stronę wyłącza - w zaskarżonym zakresie - wniesienie skargi kasacyjnej przez Prokuratora</p>
--	--	--

			<p>Generalnego, RPO i RPD. Mając na względzie proponowane uzupełnienie grona podmiotów uprawnionych do składania skargi kasacyjnej o Rzecznika MŚP, wydaje się zasadne zastosowanie do niego uregulowań zbieżnych ze stosowanymi w odniesieniu do pozostałych podobnych organów. Należy bowiem zauważyć, że wniesienie skargi przez odrębny od strony podmiot ma zwykle charakter subsydiarny.</p> <p>Proponowane przepisy przewidują również, że Rzecznik MŚP będzie mógł oprzeć skargę kasacyjną na podstawach określonych w art. 398³ § 1, tj. naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Będzie to możliwe w sytuacji, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw przedsiębiorców – analogicznie do Prokuratora Generalnego, RPO i RPD. Zmiana ta ma charakter dostosowujący i jest w pełni skorelowana z pozostałymi nanoszonymi modyfikacjami.</p> <p>Sugerowane zmiany w obrębie Kodeksu są związane z jednocześnie proponowanym rozszerzeniem kompetencji Rzecznika MŚP o wnoszenie skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia, w sprawach, w których stronami są przedsiębiorca oraz organ administracji publicznej. Sformułowany tam przepis (proponowany w ustawie o Rzeczniku MŚP art. 9 ust. 1 pkt 4b odsyła do zasad, określonych w odrębnych przepisach, wskutek czego niezbędna jest jednoczesna nowelizacja Kodeksu. Proponowana zmiana ma istotne znaczenie z perspektywy funkcjonowania Rzecznika MŚP, ze względu na konieczność ochrony przedsiębiorców w postępowaniach przeciwko m.in. Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych czy Państwowej Inspekcji Pracy. Pozwoli to tym samym pełniej urzeczywistnić misję Rzecznika MŚP wynikającą z art. 1 ustawy o Rzeczniku MŚP.</p> <p>Jednocześnie jako konsekwencja powyższej nowelizacji Kodeksu wymagają pozostałe proceduralne przepisy, dotyczące terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, odpowiedzi na skargę oraz wzajemnego znoszenia kosztów procesu. Obok pozostałych organów o charakterze Rzecznika uwzględniono w nich także Rzecznika MŚP.</p>
3.	Art. 5 pkt 2	Rzecznik MŚP	<p>Dotyczy zmiany art. 229 § 1¹ Kodeksu pracy poprzez rozszerzenie sytuacji, kiedy pracownicy zwolnieni są ze wstępnych badań lekarskich, co jest rozwiązaniem słusznym i zasługującym na poparcie.</p> <p>Celowe wydaje się także przy okazji ww. zmiany znowelizowanie § 2 art. 229 Kodeksu pracy dotyczącego badań kontrolnych, które są obowiązkowe już po 30 dniach choroby, co jest dużym utrudnieniem dla prowadzenia działalności gospodarczej. Zasadne wydaje się zatem wydłużenie tego okresu np. do 60 dni nieprzerwanej choroby, po upływie których badania kontrolne byłyby obowiązkowe.</p>
4.	Art. 8 pkt 1 i 2	Rzecznik MŚP	<p>Pozytywnie należy ocenić projektowane zmiany w ustawie o rzemiośle. Kwestią dyskusyjną może natomiast być możliwość założenia spółki „rodzinnej” przez współnika dysponującego</p>

			<p>kwalifikacjami rzemieślniczymi wyłącznie z małżonkiem, zstępnyymi lub wstępnyymi. Wydaje się zasadnym rozszerzenie ww. kręgu także na rodzeństwo rzemieślnika. Takie rozwiązanie będzie w ocenie Rzecznika MŚP wpierało rozwój drobnej przedsiębiorczości poprzez umożliwienie prowadzenia rodzinnej rzemieślniczej działalności gospodarczej również z rodzeństwem.</p> <p>W zakresie projektowanego art. 8 pkt 2 zasadne wydaje się rozszerzenie jego zakresu również o odpowiednie zmiany w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym, co korespondować będzie z projektowanymi zmianami w art. 2 ust. 1 ustawy o rzemiośle.</p>
5.	Art. 14	Rzecznik MŚP	<p>W związku z projektowanymi zmianami w ustawie – Prawo budowlane, które ocenić należy pozytywnie, proponuje się jednocześnie rozważyć rozwiązanie problemu niepewności co do stanu prawnego tzw. paczkomatów. Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2019 r. o sygn. akt II SA/Łd 761/18 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi orzekł, odmiennie niż organ II instancji w tej sprawie, że postawienie paczkomatów wymaga pozwolenia na budowę. Należy wskazać, że dotychczasowa praktyka dopuszczała wykonanie tych obiektów bez potrzeby uzyskania wymaganego dla robót budowlanych pozwolenia na budowę. Powyższe orzeczenie, choć nieprawomocne, obrazuje jak duża niepewność prawna istnieje w tym zakresie, a tym samym istnieje uzasadniona potrzeba dokonania zmian legislacyjnych.</p> <p>W związku z powyższym, zasadnym wydaje się wyraźne wyłączenie z obowiązku uzyskania pozwolenia budowlanego wykonanie tego typu obiektu poprzez dodanie „paczkomatów” do art. 29 ustawy – Prawo budowlane. Pod rozważyć warto też poddać wprowadzenie do ustawy – Prawo budowlane definicji legalnej „paczkomatów”.</p>
6.	Art. 17	Rzecznik MŚP	<p>Bardzo pozytywnie należy ocenić dostrzeżenie problemu zbyt daleko idącego obciążenia administracyjnego i regulacyjnego w ustawie – Prawo energetyczne oraz zaproponowane zmiany w tym zakresie.</p> <p>Organizacje przedsiębiorców wskazały Rzecznikowi MŚP na jeszcze jeden istotny problem związany z praktyką podwójnego nakładania przez Prezesa URE opłat koncesyjnych. W ocenie Rzecznika MŚP, powyższa niedopuszczalna praktyka jest wynikiem nieprecyzyjnie sformułowanego prawa i wymaga interwencji legislacyjnej. Powyższy problem może zostać rozwiązany poprzez wprowadzenie do art. 17 projektu ustawy następującego punktu:</p> <p>„w art. 34 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p><i>4a. Przychód osiągnięty z danego rodzaju działalności objętej koncesją w danym roku kalendarzowym może być podstawą obliczenia wysokości tylko jednej opłaty koncesyjnej, w tym również w razie uzyskania więcej niż jednej koncesji regulującej dany rodzaj działalności w roku kalendarzowym.”.</i></p> <p>Natomiast uzupełnieniem powyższej regulacji powinien być przepis przejściowy umieszczony po art. 76 projektu ustawy o następującej treści:</p>

			<p>„Przepis art. 34 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 17 niniejszej ustawy stosuje się również do postępowań dotyczących obliczenia wysokości opłat koncesyjnych za okresy sprzed wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile nie zostały one zakończone prawomocną decyzją.”.</p> <p>Pod rozważę poddać również należy zmianę art. 37 ust. 2d tej ustawy poprzez doprecyzowanie, że obowiązek informacyjny wynikający z ww. przepisu dotyczy jedynie przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. Jedynie bowiem ci koncesjonariusze obowiązani są podać we wniosku o uzyskanie ww. koncesji informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1c pkt 4 i 5 ustawy – Prawo energetyczne.</p> <p>Ponadto, pod rozważę należy poddać zmianę art. 43e ust. 1 ww. ustawy poprzez wydłużenie terminu związanego z obowiązkiem informacyjnym przedsiębiorców z 7 dni do 14 dni. Powyższa zmiana jest tym bardziej zasadna, że już obecnie ww. obowiązek informacyjny wynika z treści decyzji koncesyjnych w tym zakresie i określa właśnie 14 dni na jego dopełnienie.</p>
7.	Art. 17 pkt 6	Rzecznik MŚP	<p>Dodawany projektowanym przepisem art. 62c ustawy – Prawo energetyczne już istnieje. Potrzebna jest zatem zmiana numeracji projektowanej zmiany. Ponadto, wątpliwości budzi obowiązywanie okresu przejściowego wynikającego z projektowanego art. 17 pkt 6 do dnia 31 maja 2020 r. w kontekście wynikającego z art. 78 pkt 2 terminu 31 grudnia 2020 r. wejścia w życie zmian wprowadzających sprawozdawczość za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p>
8.	Art. 26	Rzecznik MŚP	<p>W zakresie zmiany ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43) Rzecznik MŚP wnosi o dodanie do ww. ustawy następujących zmian:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 6 ust. 4 pkt 1 uzyskuje brzmienie: <i>„w roku poprzedzającym rok podatkowy:</i> <ol style="list-style-type: none"> a) <i>uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nieprzekraczającej 2 000 000 euro, lub</i> b) <i>uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 2 000 000 euro”;</i> 2) w art. 8 ust. 1 skreśla się punkty 3 i 4; 3) skreśla się załącznik nr 2 do ustawy. <p>Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jest najprostszym w swojej konstrukcji spośród obecnie funkcjonujących w Polsce rodzajów podatku dochodowego. Taki sposób</p>

			<p>opodatkowania upraszcza rozliczenia podatkowe i zapobiega ewentualnym kontrowersjom i konfliktom związanym z odliczaniem kosztów uzyskania przychodu. Jest to zarazem podatek bardzo efektywny, jeśli chodzi o generowane przez niego przychody dla budżetu państwa. W związku z powyższym, Rzecznik MŚP postuluje, by wysokość przychodu, upoważniająca do rozliczania się w formie zryczałtowanej, została podniesiona do 2 milionów euro. Kwota ta stanowi dolną granicę obowiązywania ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Podniesienie tego progu umożliwi rozliczanie się podatkiem od przychodów osiąganych przez osoby fizyczne w formie zryczałtowanej wszystkim mikroprzedsiębiorcom, jak również istotnej części małych oraz średnich przedsiębiorców.</p> <p>Z drugiej strony, Rzecznik MŚP postuluje usunięcie wyłączeń dotyczących rodzaju wykonywanej działalności, ujętych w art. 8 ust. 1 pkt 3 i 4 tej ustawy: prowadzenia aptek, działalności w zakresie udzielania pożyczek pod zastaw (prowadzenia lombardów), działalności w zakresie kupna i sprzedaży wartości dewizowych, prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie wolnych zawodów innych niż określone w ustawie, świadczenia usług wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, działalności w zakresie handlu częściami i akcesoriami do pojazdów mechanicznych oraz wytwarzania wyrobów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, z wyjątkiem wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Wyłączenia te mają charakter wyraźnie arbitralny, w uzasadnieniu ani samego projektu ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ani w żadnym z aktów ją zmieniających, stworzenie akurat takiego katalogu nie zostało uargumentowane. W związku z tym Rzecznik MŚP postuluje zniesienie tych ograniczeń w całości. Z powyższą zmianą będzie się również wiązało konieczność przypisania tym grupom odpowiednich stawek zryczałtowanego podatku od dochodów osób fizycznych, o których mowa w art. 12 tej ustawy.</p>
9.	Art. 30	Rzecznik MŚP	<p>W zakresie zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz.799, z późn. zm.) proponuje się dodatkowo zmianę art. 289 ust. 1 zdanie drugie poprzez nadanie mu następującej treści:</p> <p><i>„W przypadku gdy roczna wysokość opłaty z tytułu każdego z rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1 nie przekracza 800 zł nie przedkłada się także wykazów i informacji, o których mowa w art. 286 ust. 1, 2 i 5.”.</i></p> <p>Powyższa propozycja uzasadniona jest tym, że aktualnie w przypadku kiedy wyliczona wartość mieści się w przedziale między 100 zł a 800 zł przedsiębiorca pomimo braku obowiązku uiszczenia opłaty środowiskowej ma obowiązek przedłożyć do Urzędu Marszałkowskiego wykaz za rok ubiegły, o którym mowa w art. 286 ust. 1, 2 i 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska, co uznać należy za zbędny obowiązek nałożony na przedsiębiorców, wymagający deregulacji.</p>

10.	Art. 37	Rzecznik MŚP	<p>Nowelizacja art. 8 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11; dalej: „p.p.s.a.”) w zakresie udziału Rzecznika MŚP przed sądami administracyjnymi odwołuje do odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących prokuratora, co może wywołać niepotrzebne wątpliwości odnośnie tego, czy również Rzecznik MŚP stanie się podmiotem zwolnionym z kosztów sądowych (podobnie jak prokurator) w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Wątpliwości budzi bowiem termin „odpowiednio”, który stwarza ryzyko interpretacyjne w tym zakresie.</p> <p>Celowe jest zatem doprecyzowanie przepisu art. 239 § 1 pkt 2 ww. ustawy poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka i Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;”</i>.</p> <p>Powyższa zmiana w zakresie zwolnienia z kosztów wynika pośrednio także z poglądów doktryny, zgodnie z którymi zwolnienia podmiotowe dotyczące prokuratorów, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Rzecznika Praw Dziecka wynikają z funkcji tych organów w demokratycznym państwie prawnym związanych z ochroną praworządności. Podmioty te wstępują do spraw z uwagi na konieczność ochrony szeroko pojętego interesu społecznego i tym ich zwolnienie od ponoszenia kosztów należy uzasadniać (tak P. Szustakiewicz. A. Skoczylas, (red.) <i>Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz do art. 239</i>, Warszawa 2016 SIP Legalis; Dauter Bogusław, Kabat Andrzej, Niezgodka-Medek Małgorzata, <i>Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz</i>, wyd. VII, SIP Lex WKP 2018). Analiza przepisów ustawy o Rzeczniku MŚP jednoznacznie wskazuje, że pełni on analogiczną rolę oraz posiada takie same uprawnienia, jak wyżej wymienione podmioty, w zakresie działań podejmowanych przez niego na rzecz małych i średnich przedsiębiorców.</p> <p>Zgodnie z art. 1 ustawy o Rzeczniku MŚP <i>„Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, stoi na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów przedsiębiorców”</i>.</p> <p>Odnosząc się do p.p.s.a. zauważyć należy, że szczególną pozycję procesową tzw. rzeczników interesu publicznego do działania w postępowaniu sądowo-administracyjnym ustawodawca uregulował w art. 8. Jak stanowi ww. przepis: <i>„§ 1. Prokurator oraz Rzecznik Praw Obywatelskich mogą wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według ich oceny wymagają tego ochrona praworządności</i></p>
-----	---------	--------------	---

		<p><i>lub praw człowieka i obywatela. W takim przypadku przysługują im prawa strony.</i></p> <p><i>§ 2. Rzecznik Praw Dziecka może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw dziecka. W takim przypadku przysługują mu prawa strony.</i></p> <p><i>§ 3. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646). W takim przypadku przysługują mu prawa strony.”.</i></p> <p>Analogicznie w sposób literalny ustawodawca przewidział uprawnienie do złożenia skargi kasacyjnej przez Rzecznika w art. 173 § 2 p.p.s.a., który stanowi, że: „<i>skargę kasacyjną może wnieść strona, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców lub Rzecznik Praw Dziecka po doręczeniu im odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.</i>”.</p> <p>Gdyby więc przyjąć, że oczywistym jest, że Rzecznik działa na prawach prokuratora to należałoby dojść do wniosku, że nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia do wskazywania w ustawie wprost instytucji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. <i>A contrario</i>, skoro ustawodawca wprowadził w powołanych przepisach instytucję Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców i dał mu uprawnienie do udziału w toczącym się postępowaniu (np. poprzez wniesienie skargi, skargi kasacyjnej) bez odnoszenia się do kompetencji działania Rzecznika na prawach prokuratora to należy przyjąć, że celem Ustawodawcy było nadanie Rzecznikowi osobistych uprawnień do działania w postępowaniu sądownoadministracyjnym.</p> <p>Tym samym sytuacja w której w art. 239 § 1 pkt 2 p.p.s.a., wprost nie został wskazany Rzecznik MŚP jest oczywistą luką prawną, która wymaga niezwłocznego uzupełnienia. W konsekwencji uzasadnione jest przyjęcie tego przepisu w proponowanym kształcie.</p> <p>Z analogicznych względów zmiany wymagają następujące przepisy p.p.s.a.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 50 § 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„§ 1. Uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym.”,</i> - art. 52 § 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„§ 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka lub Rzecznik Małych i</i>
--	--	---

			<p>Średnich Przedsiębiorców.”</p> <p>- art. 53 § 3 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„§ 3. W sprawach wskazanych w § 1 i 2 prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka lub Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców mogą wnieść skargę w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a w pozostałych przypadkach w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie aktu lub podjęcia innej czynności uzasadniającej wniesienie skargi. Termin ten nie ma zastosowania w sprawach, o których mowa w § 2a.”</i></p> <p>- art. 92 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„Art. 92. § 1. Postępowanie przed sądem toczy się z udziałem prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, jeżeli wnieśli skargę albo gdy zgłosili swój udział w postępowaniu przed sądem. § 2. Nieobecność prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy przez sąd.”</i></p> <p>- art. 175 § 2 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli skargę kasacyjną sporządza sędzia, prokurator, notariusz, radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, będący stroną, jej przedstawicielem lub pełnomocnikiem albo jeżeli skargę kasacyjną wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka lub Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.”</i></p> <p>- art. 177 § 2 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka i Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka i Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.”</i></p> <p>Odnosząc się natomiast do proponowanej przez Projektodawcę zmiany treści przepisu art. 8 § 3 p.p.s.a. w następującym brzmieniu: <i>„Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646). W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratora.”</i> - należy zauważyć, że zgodnie z brzmieniem art. 8 § 1 i § 2 p.p.s.a. zarówno prokuratorowi, Rzecznikowi Praw Obywatelskich i</p>
--	--	--	--

			<p>Rzecznikowi Praw Dziecka na gruncie cytowanej ustawy przysługują prawa strony. Powyższe wskazuje na samodzielne uprawnienie ww. podmiotów do działania w postępowaniu sędziowskoadministracyjnym.</p> <p>Proponowana zmiana uprawnień Rzecznika MŚP poprzez odesłanie do uprawnień prokuratora osłabiałaby zatem jego pozycję systemową. W takiej sytuacji traciłoby sens wprowadzenie instytucji Rzecznika MŚP do ww. artykułu p.p.s.a. Uprawnienie Rzecznika MŚP do działania w postępowaniu sędziowskoadministracyjnym na prawach przysługujących prokuratorowi wynika literalnie z art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy o Rzeczniku MŚP w związku z art. 8 § 1 p.p.s.a., tym samym w świetle proponowanej zmiany byłoby bezcelowe odrębne wymienianie instytucji Rzecznika MŚP w poszczególnych przepisach ustawy p.p.s.a.</p> <p>Ponadto podkreślić należy, że za osobnym wymienieniem Rzecznika w p.p.s.a. przemawia porównanie treści ustawy o Rzeczniku MŚP z ustawą o Rzeczniku Praw Obywatelskich. Zgodnie z art. 14 pkt. 6 ustawy o RPO, po zbadaniu sprawy Rzecznik może zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnieść skargi do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi.</p> <p>Identyczne brzmienie ma art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy o Rzeczniku MŚP w zakresie ochrony praw przedsiębiorców, zgodnie z którym Rzecznik może zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnieść skargi i skargi kasacyjne do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi.</p> <p>Zauważyć przy tym należy, iż Rzecznik Praw Obywatelskich wymieniany jest obok Prokuratora w treści poszczególnych przepisów p.p.s.a. pomimo, że uprawnienie jego do działania w postępowaniu sędziowskoadministracyjnym wynika wprost z treści art. 14 pkt 6 ustawy o RPO. Skoro zatem Ustawodawca odrębnie wymienił instytucję Rzecznika Praw Obywatelskich obok instytucji Prokuratora to należy zastosować przedmiotowe zasady analogicznie w stosunku do Rzecznika MŚP.</p> <p>Tym samym, zasadnym jest pozostawienie przepisu art. 8 § 3 p.p.s.a. w dotychczasowym brzmieniu oraz dokonanie kompleksowej zmiany następujących przepisów art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 3, art. 92, art. 175 § 2, art. 177 § 2, art. 239 § 1 pkt 2 p.p.s.a. w zaproponowanym brzmieniu.</p>
11.	Art. 44	Rzecznik MŚP	Dotyczy zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1044, 1293, 1592, 1669 i 1716). Zasadne wydaje się zwolnienie z opłaty skarbowej również pełnomocników i prokurentów przedsiębiorców ujawnionych w ogólnodostępnych systemach teleinformatycznych CEIDG lub KRS. Należy zwrócić uwagę, że już obecnie na gruncie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2018 r. poz. 647, ze zm.)

			<p>organy administracji publicznej mają zakaz domagania się przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa, co pociąga za sobą brak przesłanki do obciążenia strony opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Zgodnie bowiem z art. 41 ust. 1 i 2 ww. ustawy „w zakresie, w jakim umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu przedsiębiorcy zostało opublikowane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEIDG, do wykazania przed organami administracji publicznej upoważnienia do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy nie stosuje się przepisu art. 33 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ administracji publicznej z urzędu potwierdza w CEIDG upoważnienie pełnomocnika lub prokurenta do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy.”</p> <p>W związku z powyższym, wyraźne wyłączenie w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w przypadku działania przedsiębiorcy przez pełnomocnika lub prokurenta ujawnionych w ogólnodostępnych systemach teleinformatycznych CEIDG lub KRS będzie dopełnieniem reguły, która aktualnie w sposób niepełny funkcjonuje na gruncie ustawy o CEIDG.</p>
12.	Art. 58 pkt 4	Rzecznik MŚP	<p>Uwaga legislacyjna.</p> <p>Dotyczy zmian w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2018 r. poz. 1263 i 1669). Projektowany przepis zawiera błędy a zatem wymaga poprawy i ponownej redakcji.</p>
13.	Art. 69 pkt 1	Rzecznik MŚP	<p>Projektowane zmiany w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646,1479, 1629, 1633 i 2212) w zakresie dodania art. 21a mającego na celu uprzednie wezwanie przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń należy uznać za krok w dobrym kierunku. Wskazane byłoby jednak aby wskazać minimalny termin w jakim przedsiębiorca ma te nieprawidłowości usunąć np. 7 dni.</p> <p>Zasadne wydaje się również usunięcie projektowanego art. 21a ust. 3 pkt 2) tj. pojęcia „rażące”. Jest to pojęcie nieostre i stwarza duże pole do uznaniowości dla organów administracji publicznej.</p>
14.	Art. 71	Rzecznik MŚP	<p>W zakresie projektowanej zmiany ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. 648), Rzecznik MŚP proponuje wprowadzenie następujących zmian w art. 71 projektu ustawy:</p> <p>1) w art. 9:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- zmienia się projektowany pkt 6a poprzez nadanie mu brzmienia: <i>„6a) brać udział w toczącym się już postępowaniu w sprawach cywilnych, w których stronami są przedsiębiorca oraz organ administracji publicznej – na prawach przysługujących prokuratorowi;”</i>,</p>

			<p>- dodaje się pkt 6b w brzmieniu: <i>„6b) wnosić skargę kasacyjną od prawomocnego orzeczenia w sprawach, w których stronami są przedsiębiorca oraz organ administracji publicznej, na zasadach określonych w odrębnych przepisach,”</i></p> <p>- pkt 8 otrzymuje brzmienie: <i>„8) zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnosić skargi i skargi kasacyjne do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w toczących się już postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi;”</i></p> <p>b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <i>„1a. Do wniosków i informacji, o których mowa w ust. 1 w pkt 1-4 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 60) o terminach załatwiania spraw i bezczynności organu.”;</i></p> <p>2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: <i>„Art. 10a Wniosek kierowany do Rzecznika powinien zawierać oznaczenie wnioskodawcy w sposób umożliwiający identyfikację go jako przedsiębiorcy, a także określać przedmiot sprawy.”;</i></p> <p>3) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie: <i>„3. Organy, organizacje lub instytucje publiczne, o których mowa w ust. 1, do których Rzecznik zwrócił się o podjęcie działań, o których mowa w ust. 1, są obowiązane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni, poinformować Rzecznika o podjętych działaniach lub zajętych stanowisku.”;</i></p> <p>4) w art. 12: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: <i>„2. Organy, organizacje lub instytucje publiczne są obowiązane w szczególności: 1) zapewnić dostęp do akt i dokumentów każdej sprawy, w tym w szczególności akt administracyjnych, sądowych i prokuratorskich oraz akt innych organów ścigania; 2) udzielać żądanych przez Rzecznika informacji i wyjaśnień, w tym przedłożenia informacji o stanie sprawy prowadzonej przez organ administracyjny, sąd lub prokuratora; 3) udzielać wyjaśnień dotyczących podstawy faktycznej i prawnej swoich rozstrzygnięć.”</i></p> <p>b) po projektowanym ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: <i>„2b. Do obowiązków informacyjnych, o których mowa w ust. 2 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 60) o terminach załatwiania spraw i bezczynności organu.”</i></p> <p>Uzasadnienie: Zaproponowana nowelizacja rozszerza katalog kompetencji Rzecznika MŚP, a jednocześnie doprecyzowuje przepisy, które mogą budzić wątpliwości.</p>
--	--	--	---

			<p>Zaproponowane zmiany przyznają Rzecznikowi MŚP prawo udziału w toczącym się już postępowaniu w sprawach cywilnych, w których stronami są przedsiębiorca oraz organ administracji publicznej - na prawach przysługujących prokuratorowi. W obecnym stanie prawnym wyeliminowana została bowiem sposobność udziału Rzecznika MŚP w postępowaniach w obrębie sądownictwa powszechnego z wyjątkiem niewielkich uprawnień w ramach postępowania przygotowawczego w sprawach karnych. Tym samym jest on definitywnie pozbawiony uprawnień do występowania przed sądami w postępowaniach cywilnych, a więc tych, w ramach których prowadzone są sprawy m.in. z udziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Należy przy tym zauważyć, iż to właśnie ZUS – obok Urzędu Skarbowego – bywa najczęstszym przeciwnikiem procesowym mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.</p> <p>Skorelowana z powyższym uprawnieniem jest proponowana konstrukcja, umożliwiająca Rzecznikowi MŚP wnoszenie skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia w sprawach, w których stronami są przedsiębiorca oraz organ administracji publicznej, na zasadach określonych w odrębnych przepisach. W tym celu jednocześnie założono wspomnianą wcześniej nowelizację Kodeksu postępowania cywilnego. Uprawnienie takie – jako naturalna konsekwencja zadań Rzecznika MŚP - jest niezbędne do pełnej ochrony przedsiębiorców w sporach z administracją publiczną.</p> <p>Sugeruje się także niewielką zmianę w obrębie istniejącego art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy o Rzeczniku. Dzięki zastąpieniu wyrażenia „uczestniczyć w tych postępowaniach” sformułowaniem „uczestniczyć w toczących się już postępowaniach” w pełni klarowne staje się uprawnienie Rzecznika MŚP do uczestniczenia nie tylko w postępowaniach, które sam zainicjował, ale we wszystkich już trwających. W aktualnym stanie prawnym może to być podważane.</p> <p>Kolejna zmiana dodaje Rzecznikowi MŚP uprawnienie zbadania, nawet bez uprzedzenia, każdej sprawy na miejscu. Wspomniane uprawnienie ma charakter podobny do interwencji poselskiej (art. 20 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora; dalej: uwmpis) i zostało przyznane ponadto RPO (art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich) i RPD (art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka). Korzystał z niego również Rzecznik Finansowy. Pozwoli ono Rzecznikowi MŚP na aktywniejsze podejmowanie czynności kontrolnych i weryfikacyjnych w organach administracji publicznej, co przyczyni się do szybszego załatwiania spraw przedsiębiorców.</p> <p>Intencją projektodawcy jest także zastosowanie odpowiednio do wniosków i informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 w pkt 1-4 ustawy o Rzeczniku MŚP, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów normatywnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej, - wniosku o wydanie objaśnień prawnych, - informacji o dostrzeżonych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu organów
--	--	--	--

			<p>administracji publicznej,</p> <p>- wniosku o przygotowanie oceny funkcjonowania aktu normatywnego lub jego części wraz z uzasadnieniem,</p> <p>przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego o terminach załatwiania spraw i bezczynności organu. Ma to w założeniu pozwolić Rzecznikowi MŚP na dochodzenie odpowiedzi na kierowane pisma w potencjalnej sytuacji bierności organów w określonym terminie. W aktualnym stanie prawnym organy nie mają żadnych terminów, nawet instrukcyjnych, w związku z czym procedura odpowiedzi może być przeciągana w nieskończoność. Stwarza to zagrożenie dla dynamiki realizacji obrony praw przedsiębiorców, a także osłabia pozycję Rzecznika MŚP.</p> <p>Podobny cel przyświeca zmianie w obrębie art. 11 ust. 3 ustawy o Rzeczniku MŚP. Przewidywany 30-dniowy termin na odpowiedź w zakresie odpowiedzi organów, organizacji lub instytucji publicznej na oceny i wnioski Rzecznika MŚP w zakresie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców jest w ocenie projektodawcy za długi. Należy zważyć, iż kwestie te nie dotyczą zwykle tak skomplikowanych zagadnień jak np. dokonania objaśnień prawnych, ale wyłącznie zajęcia stanowiska w konkretnych kwestiach. W związku z tym zasadne wydaje się jego skrócenie do 14 dni – na wzór regulacji z art. 20 ust. 2 uwmpis, zakładającej niniejszy termin na powiadomienie parlamentarzysty o stanie rozpatrywania sprawy.</p> <p>Natomiast po art. 10 ustawy o Rzeczniku MŚP proponuje się dodać art. 10a. Powyższa propozycja regulacji ma szczególnie istotne znaczenie dla pracy Biura Rzecznika MŚP i swoją treścią nawiązuje do aktualnie obowiązujących regulacji w zakresie funkcjonowania Rzecznika Praw Obywatelskich – patrz art. 10 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2018 r. poz. 2179). W obecnym brzmieniu ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców brak analogicznych norm, które regulowałyby wymogi co do wniosków kierowanych do Rzecznika MŚP. Luka ta powinna zostać uzupełniona bowiem przyczyni się do likwidacji braków formalnych utrudniających sprawne i szybkie odpowiadanie na wpływające do Rzecznika MŚP wnioski przedsiębiorców i ich organizacji.</p> <p>W obrębie art. 12 ustawy o Rzeczniku MŚP zaproponowana zmiana likwiduje odesłania do art. 11 ust. 1. Eliminuje to w efekcie wariant wykładniczy, który zakłada, że uregulowania z art. 12 stosuje się wyłącznie do organów, organizacji lub instytucji publicznych, do których Rzecznik MŚP zwrócił się z ocenami i wnioskami o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców. W ten sposób art. 12 staje się niewątpliwą autonomiczną jednostką redakcyjną, rozszerzając uprawnienia Rzecznika MŚP względem wskazanych podmiotów, a przynajmniej niwelując ewentualne obiekcje z tym związane.</p> <p>Kolejna zmiana umożliwia Rzecznikowi dostęp do akt i dokumentów każdej sprawy, w tym w szczególności akt administracyjnych, sądowych i prokuratorskich oraz akt innych organów ścigania. Organy, organizacje lub instytucje publiczne zobowiązane byłyby także do</p>
--	--	--	--

			<p>przedłożenia Rzecznikowi MŚP informacji o stanie sprawy prowadzonej przez organ administracyjny, sąd lub prokuratora. Zmiana ta ułatwia dochodzenie przez Rzecznika MŚP do prawdy materialnej, a także zaznajamia go z aktualnym tokiem prowadzenia spraw przez poszczególne podmioty. Zmiana wykreśla wyrażenie „sprawy zakończone”, zastępując je sformułowaniem „każda sprawa”. Aktualne ograniczenie przedmiotowe wydaje się być nieuzasadnione, znacznie zawężając dostęp Rzecznika MŚP do wytworzonych materiałów. Jednocześnie wspomniana regulacja wzorowana jest na art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o RPO. Jednocześnie zaproponowany 14-dniowy termin, ujęty w planowanym art. 11 ust. 3, byłby stosowany odpowiednio do wyżej wspomnianych obowiązków organów, organizacji lub instytucji publicznych w sytuacjach, o których mowa w art. 12. Pozwoli to na znaczne przyspieszenie procedowania spraw przez Biuro Rzecznika MŚP. Zarazem do obowiązków informacyjnych, o których mowa w proponowanym brzmieniu art. 12 ust. 2, z omówionych już względów zakłada się stosować odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o terminach załatwiania spraw i bezczynności organu.</p>
15.	Art. 78	Rzecznik MŚP	<p>Rzecznik MŚP proponuje również zmianę artykułu 78 projektowanej ustawy poprzez dodanie do niego punktu 4 w brzmieniu: <i>„art. 6 oraz art. 71, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.</i></p> <p>Powyższa regulacja pozwoli na natychmiastowe wejście w życie przepisów kreujących ważne i potrzebne uprawnienia dla Rzecznika MŚP, których brak znacznie utrudnia wykonywanie jego ustawowych zadań. Ponieważ zmiany, o których mowa w art. 6 oraz art. 71 projektu nie nakładają żadnych obowiązków na obywateli, wymogi państwa prawa nie stoją na przeszkodzie temu, by weszły w życie z dniem ogłoszenia.</p>
16.	Uwaga końcowa do całości projektu	Rzecznik MŚP	<p>Należy docenić starania projektodawców mające na celu poprawę otoczenia prawnego przedsiębiorców. Wspomnieć jednocześnie należy, że istnieją również inne akty prawne, które w ocenie Rzecznika MŚP wymagają zmiany pod tym kątem. Tytułem przykładu wskazać można na ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1344, ze zm.), ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992, ze zm.) czy ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz.U. z 2018 r. poz. 2332, ze zm.), co do których przepisów Rzecznik MŚP otrzymywał już negatywne sygnały od przedsiębiorców.</p> <p>Dlatego celowe wydaje się nie poprzestawanie w działaniach na projektowanej ustawie oraz podjęcie w najbliższym czasie kolejnych działań legislacyjnych mających na celu dalszą poprawę otoczenia prawnego przedsiębiorców.</p>